

อานิสงส์สร้างส้วม

พระครูภาวนาวิสุทธิ

P2005

ผู้ที่เคยไปวัดอัมพวันมาแล้ว จะต้องรู้สึกตรงกันว่าได้รับความประทับใจอันเกิดจากความ สะดวกสบายเรื่องห้องน้ำห้องส้วมเป็นพิเศษ เพราะความเมตตาของหลวงปู่พระครูภาวนา วิสุทธิ มีผู้สำรวจแล้วพบว่าวัดอัมพวันในปัจจุบันมีห้องส้วมถึง ๒๐๐ ห้อง

วันนั้นเป็นวันอาทิตย์ที่ประเทศศรีลังกา อาตมาได้ร่วมไปกับคณะผู้แทนจาก ประเทศไทย องค์การพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลกจัดการประชุมที่นั่น มีผู้แทนชาว พุทธมาประชุมจากทั่วโลกมากมาย เขาพาไปชมอุทยานของประเทศศรีลังกาให้ชมฟรี มีช้างเล่นกล มีช้างกินอาหาร กินโต๊ะ เหมือนคนร้องรำทำเพลงได้ และก็มีลิงค่างบ้าง ชะนี วิหค นกร้อง กีกก้องวณาไพเราะ ในสวนอุทยานของประเทศศรีลังกา

อาตมาก่อนนี้ก็ตั้งมูลนิธิให้คณะสงฆ์ทั้งสองนิกาย ทั้งธรรมยุตและมหานิกาย ช่วยในการศึกษา มีท่านเจ้าอาวาสปัจจุบัน วัดหัวลำโพงองค์หนึ่ง และวัดอัมพวัน ใน กรุงเทพฯองค์หนึ่งอยู่ประเทศศรีลังกา ก็ตั้งมูลนิธิเอาดอกเบียช่วยเหลือพระสงฆ์ทั้งสองนิกายในการศึกษาปริญญาโทเอก ที่มหาวิทยาลัยเมืองแคนดี แล้วแต่จะไปต่อ อินเดีย ต่อศรีลังกาตามอัธยาศัย

การไปชมอุทยานในนามของรัฐบาลศรีลังการั้งนี้ เอกอัครราชทูตพาไป ไม่ต้องเสียอะไร อาตมาก็ไปกับพระ ๔-๕ องค์ พระที่เป็นนักศึกษาอยู่ประเทศศรีลังกา และคณะของเราก็เดินเข้าไปถึงอุทยานแล้ว

ตอนเช้าอาจารย์ศรัทธาติสสะมหาเถระผู้มีฝีปากในการเทศน์เยี่ยม เหมือน ท่านปัญญาอันตะแห่งประเทศไทย จบพระไตรปิฎกจบหลักสูตรในการปาฐกถาธรรม เทศนาพาที่ในประเทศศรีลังกาเก่งมาก ตอนเช้าท่านก็เลี้ยงอาหารเราเสียอ้อมแปร์ ไม่มี ข้าว มีแต่โรตี่เหนย เราไม่เคยฉันก็ฉันเสียเรียบเลยท้องเสีย

ท้องเสียนะ มันจะคลอດแล้ว ปวดอุจจาระ นี่เล่าตรงไปตรงมา ก็บอกกับพระที่ไปด้วยกัน บอก “หาส่วนผสมให้ทีเถอะ”

“ไม่ได้หลงพ่อ ผมจะต้องรีบพาโยมไป เตี่ยวเขาจะเลิก”

ตายจริงแล้วเราจะไปเข้าที่ไหนล่ะ เหลียวซ้ายแลขวาไม่มีส่วนผสมเลย แหมประเทศไทยศรีลังกาไม่สร้างส่วนผสมที่อุทยาน และเราก็พูดภาษาไม่เก่ง จะไปถามใครเขาละ พระนี่เลย ๔ องค์หนีไปเลย “บอกไปละ เตี่ยวพาโยมไป”

เราจะไปหาที่ไหน โอ้ยจะคลอດแล้วชิ หมอผดุงครรภ์ก็ไม่มี เอาอย่างไรดี พวกหนีไปเลย แล้วเราเคยไปเหรอ แวบเตี่ยวไม่รู้ไปไหนแล้ว เราก็เดินไปเดินมาหาส่วนผสมไม่เจอทำอย่างไร

เมื่อก่อนเป็นเด็กอยู่เรือข้าวอาแปะเขาบอก ไม่เป็นไรเอาดีเอ๋ยกระบังไม่มีก็ไม่เป็นไร กระบุงมีสวมหัวเลย แล้วถ่ายข้างเรือได้เลย หากกระบุงโกยก็ไม่มี จะได้สวมหัวหน่อย ไอ้พรรคนี้มันอายหน้า กันไม่อายแน่ อันนี้เรื่องจริงนะ

เดินไป ถ้าไม่มีจริง ๆ ก็ที่โคนต้นไม้เนี่ย โคนต้นไม้ก็ไม่ได้ทางเดินของเขา คนเป็นฝูงเลย คนไปเที่ยวสวนอุทยาน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส เยอะแยะ แล้วเราเป็นภิกษุไทย ทำอย่างนั้นเสียชื่อประเทศไทยแยะ ในนามประเทศไทย เอาอย่างไร แล้วก็ ๔ โมงกว่า จะใกล้เพลแล้ว เลยหมดโอกาส ยังมีปัญญาอยู่ อาตมาก็เอาเลย โยมฟังนะ จะเชื่อหรือไม่เชื่อ เลยกั๊วเวทย์พระคาถา

มีคาถาใหม่ คาถาหาส่วนผสมใหม่ ไม่มี จำนะ เตี่ยวจะบอกคาถาให้ อาตมาก็รัวเวทย์พระคาถา

นะโมตัสส ภควโต อรหโต สมฺมา สมฺพุทฺธสฺส สคฺเคกาเมจฺจุเป....

ร้อนถึงสักกรินทร์เทวราช ขอให้พระอินทร์ส่งทิพยเนตรทิพยकरण ดูข้าพเจ้า ณ บัดนี้ นั้นแน่อภินิหารสำคัญใหม่

“ข้าพเจ้าสร้างส้วมสร้างห้องน้ำไว้มาก เท่าที่เป็นเจ้าภาพ มาเน่สองพันกว่าส้วมแล้วนะ วัดอื่นด้วยนะ ไปเป็นประธานที่ไหน ต้องสร้างวัดละยี่สิบส้วม-อย่างน้อย อานิสงส์สร้างส้วมของข้าพเจ้ามีแล้ว หากว่าข้าพเจ้าจะคลอดบุตรครั้งนี้ ขอให้ร่อนถึงสักกรินทร์เทวราช จงส่งมาตุลีเทพบุตร ให้เทพเทวารักษ์ทั้งหลาย หย่อนส้วมมาให้ข้าพเจ้า ณ บัดนี้ ถ้าไม่หย่อนมา ข้าพเจ้าคลอดเป็นอนผ้าเมื่อใด ข้าพเจ้ากลับไปวัดอัมพวันจะทูปส้วมทิ้งให้หมด ไม่เอา ไม่ได้ อานิสงส์เลยนี้ ทูปทิ้งหมดแน่นอน ถ้าหากว่าไม่หย่อนมาจริง ๆ นะ โยมมาวัดอัมพวันจะไม่เห็นส้วมเลย จะทูปทิ้งนะ

แล้วโยมตอบปัญหาซี เทวดาหย่อนส้วมมาจริงไหม ถ้าไม่หย่อนมา จะคลอดบุตรยังงัย วิธีหย่อนของเทวดาหย่อนอย่างไร ฟังต่อไป

ปวดจะตายแล้วอย่าเพิ่งออก ไฉนเนยมันทำพิษ โรตีมันทำพิษ อาจารย์ศรัทธาติสสะมหาเถระฝากความรับไว้กับเรา แล้วองค์อื่นเขาเคยฉัน เขาเคยอยู่ศรีลังกา เขาทำนทุกวัน เราไม่เคย ตอนเช้าฉันข้าวต้ม วันนั้นไปฉันโรตีส ออาจารย์ศรัทธาติสสะมหาเถระบอกจะเลี้ยงเต็มที่เลย เนยมัน นมมัน เลยก็ท้องเสีย อันนี้เรื่องจริง

อาตมาก็ขออธิษฐานจิตว่าหมดปัญญาแล้ว เดินไปเดินมา อย่าลืมนะจ๊ะ พรรคนี้หน้าแดงเขียวนะ เหงื่อภาพแตกเลย จะตาย หิวข้าวยังทนได้ ไฉ้พรรคนี้ทนได้ไหม กินข้าวกลางถนนยังได้ ไฉ้พรรคนี้กลางถนนได้ไหม ไม่ได้แน่ อาตมาก็ขออธิษฐาน

ร่อนถึงเทวดาสักกรินทร์เทวราชส่งทิพยเนตรดูเหตุการณ์ก็แจ้งใจว่า พระครูภาวนาจะคลอดบุตรแล้ว ว่าแล้วมีทันช้า ส่งมาตุลีเทพบุตร รีบเอาส้วมหย่อนไปเดี๋ยวนี้ ได้ยินก้องมาที่หูเรา สบายมากส้วมติดแอร์เสียด้วยนะ มีปุพรมเสียด้วย นี้อาตมาก็ตั้งใจจะติดแอร์ เดี่ยวปีหน้าโยมมาใหม่ เห็นจะมีวัดเดียวในประเทศไทยที่ทำอย่างนี้

ในที่สุดวิธีหย่อนส้วมของสักกรินทร์เทวราช ไม่ใช่หย่อนมาอย่างนี้ ถ้าหย่อนมาอย่างนี้ ประเทศศรีลังกาต้องแตกตื่น เดี่ยวไม่มีใครดูช่างนะ แพ้เรา

กล่าวถึงบ้านเศรษฐีบ้านหนึ่งอยู่ที่หน้าอุทยาน สองสามีภรรยาคู่นี้ เป็นเศรษฐี มีตึก ๓ ชั้น แล้วบ้านเขาเป็นชาวพุทธ เราสังเกตได้ว่า มีธงไขว้ ธงอันหนึ่งคือ จัปพรรณรังสี ธงอันหนึ่งตราสิงห์ ถ้าบ้านนี้มีธงตราสิงห์อันเดียวไม่ใช่ชาวพุทธ ไม่ คริสต์ก็อิสลาม ไม่มีอย่างอื่น คริสต์หรือซิกข์ ถ้าบ้านไหนมีธงจัปพรรณรังสี จะบ่ง บอกให้ทราบว่าบ้านนั้นเป็นชาวพุทธ

สองสามีภรรยาเกิดสังหรณ์ในใจ เหลียวหน้าไปที่อุทยานอยากจะดูอุทยาน ก็ มองไปพอดี เอ๊ะ พระองค์นั้นเดินไปเดินมาทำไม นี่มันสังหรณ์อย่างนี้ ไม่ใช่ทั้งสัวมลง มาอย่างนี้ ก็แตกตื่นกันตาย

อาตมาอธิษฐานอย่างนี้ ขอให้ร้อนถึงเทวดา อาตมาได้สร้างสัวมขออาณิสงส์ ให้แก่อาตมาเกิดจะคลอดแล้วนี้จะทำอย่างไร

เลยทำให้เศรษฐีมองมาที่อุทยาน มันมีถนนผ่านกันไว้เท่านั้น นอกจากนั้นบ้าน เขาก็ไม่ไกลนัก เขาเห็นไม่ถนัด เขาก็เรียกภรรยา เขาเอากล้องมาชิ กล้องยาว ๆ ส่ง เขาก็พูดกับภรรยาเขาว่า

“เอ๊ะ พระองค์นี้เคยเห็น นิ่งใกล้ ๆ กับเราที่ประชุมพุทธศาสนิกสัมพันธ์ฯ ใช้แนว ท่านเดินไปเดินมาทำไม” ส่งไปส่งมา

“เอ๊ะ เหนือออกหน้าแดงนะ หน้าแดง เดินไปเดินมา ทำไมแล้วไม่อยู่ที่”

เขาก็ชวนกันสองสามีภรรยาข้ามถนนด่วนไปเลย ตรงไปหาอาตมา อาตมาก็ กอดอกสะพายย่ามเสียด้วย เขาก็เดินตรงมาส่งภาษาทันที ส่งภาษาสิงหล เขาก็เห็นว่า เราจะรู้หรือไม่รู้ก็ช่างเถอะ และเขาให้ตามเขาไป สบายมากเลย

เดินตามดิ่งไปเลย นี่ภาษาเตา ภาษาใบ เตียมเรียนเข้าไว้บ้าง ตามดิ่งเข้าไป เลย พอไปถึงบนเรือนเขาก็ส่งภาษาเลย บอกให้เข้าห้องน้ำ เข้าท่าไหนนี้ รู้ในที่

เทวดาสั่งพรณีสั่งสถิตอยู่ในจิตใจเขาครบ ด้วยอำนาจบุญ กุศล แล้วส่งภาษาให้เข้า
ห้องน้ำ พออาตมาเปิดไฟปั๊บ เขาส่งภาษาตามไปเลยให้สร่งน้ำด้วย

อาตมาปิดกลอนปั๊บ โอโฮตายแล้ว ผ้าอาบก็มี ผ้าเช็ดตัวมีสบู่ ๑ ก้อน แปรงสี
ฟันพร้อม แหม! ทักนาชมอยู่พัก เหลียวมาอีกที มีหนังสือพิมพ์เสียอีก มีอ่างอาบน้ำ
แล้วอาตมาก็จับหนังสือดู แหมหน้าอ่านจ้งเลย ก็วาง อ่านไม่ออก ภาษาศรีลังกา มีแก้ว
หนึ่งอีกนะ เอ้ ห้องใหญ่ ติดแอร์ด้วย ปูพรม

เลยอาตมาก็ตั้งสติไว้ได้เรียบร้อย ก็คลอดลูกได้อย่างสบาย ส้วมโถเสียด้วยนะ
นั่งสบายเลย นึกถึงพระ ๔-๕ องค์ ป่านนี้จะไปอดเพลที่ไหนก็ไม่รู้ พอเห็นสบายเข้า
นึกถึงพวกแล้ว แต่พวกไม่นึกถึงเราเลย จำไว้เชียวนะ เวลาทุกข์ไม่เคยทุกข์ด้วย หัน
เราเสียได้ และทิ้งเราไป พวกนี้ไม่มีบุญ

พอถ่ายเสร็จเรียบร้อย พอประทานโทษนะ สร่งน้ำ มีผ้าอาบ เสร็จมีอ่างน้ำ
เสร็จ น้ำร้อน น้ำเย็นมีพร้อม อานิสงส์กุศลที่เราทำไว้ ดลบันดาลอย่างนี้ พอสร่งน้ำ
เสร็จเรียบร้อย อาตมาก็ห่มผ้า เป็นปริมณฑล ออกมามีเตียงแล้ว ปูพรม หมอนขวาน
นั่นแน่ นี่ผลบุญไปไหนไม่อดอยาก ปากก็ไม่แห้ง ฝนก็ไม่แล้งน้ำใจที่เราทำมา

ออกมาหนึ่งปั๊บ เขาก็ส่งนาฬิกาข้อมือให้ดูเหลือ ๕ นาฬิกา บอก “ขออาราธนา
พระคุณเจ้า รับประทานอาหารเพลที่บ้านข้าพเจ้า ณ บัดนี้” พวกนั้นอดเพลเลย สมน้ำหน้า
อยากไม่คบคนดีอย่างเรา เดินตามคนดีก็ไม่อดเพล

ที่นี้อาตมาก็ นั่ง ไม่รู้ภาษากันหอรอก ใช้ภาษาเดา แต่รู้บ้างภาษาอังกฤษบ้าง
แต่ไม่มาก พอพูดกันรู้เรื่อง กิน-อยู่-ถ่าย พอรู้แต่ลึกซึ่งไม่รู้หอรอก ถ้าเขาส่งภาษามาก
ไป เราก็อำสมาริชะ และเดี๋ยวเขาพูดใหม่ก็รู้ต่อไป แหมต้องวิจัย ประเมินผล และเขา
ก็คุยอย่างดี

และเขาถามมาคำ ทำให้ตื่นตันในอุรา “ท่านเดินไป เดินมาทำไม ทำไมหน้า
แดง”

ก็เพราะเหตุนี้ ชี้ไปที่ห้องน้ำเขารู้เลย

“อ้อ ปวดถ่ายหรือ”

เราชี้ไปที่ห้อง ภาษาไปเราเรียนมาแล้ว

เขาก็บอกว่า “เอาละท่านที่เคารพ นิมนต์พักผ่อนให้สบาย บ้านผมไม่มีใคร”
เลยรู้จักกันมาจนบัดนี้ ชอบพอกันมาก

“เย็น ๆ ๔ โมงครึ่ง รถมาผมจะขับรถไปส่งท่านที่พักที่วัดอาจารย์ศรีทชาติสสะ
มหาเถระครับ”

เขารู้เพราะเขาประชุมกับอาตมาด้วย ไปนั่งใกล้ ๆ กัน เขาจำอาตมาได้
อาตมาจำเขาไม่ได้

พอกุญกับเขาเสร็จก็เอนหลังไปนิดหนึ่ง พอถึงสี่โมงครึ่งเขาขับรถไปส่ง ตอนหลัง
เหลืออีกสองวันจะกลับ เขาบริการไปโน่นไปนี่ให้รู้จักกันมาจนทุกวันนี้ นี่อำนาจบุญ
กุศลเป็นไปได้อดั่งที่กล่าวแล้ว

เพราะฉะนั้นไม่ใช่อาตมาจะอธิษฐานแล้ว สัวมจะหล่นมาแบบนั้น แต่ขอให้ได้
ความสะดวกในการบุญกุศลที่ข้าพเจ้าได้สร้างไว้ ขอให้ร้อนถึงสักกรินทร์เทวราช ถ้าบุญ
กุศลมีจริงแล้ว ขอให้ข้าพเจ้าได้รับความสะดวกสบายด้วยเถิด อย่างนี้ก็ทำให้เกิด
ความสะดวก ทำให้เกิดสังฆรังใจ เทพสังฆรังเศรษฐี ทำให้หันหน้ามาดูเรา และสนใจ
กับเราต่อไป นี่เรียกว่าเทพสังฆรัง เรื่องบุญกุศลมีความจริงแน่นอน

ขออำนาจบุญกุศลดลบันดาลบรรดาญาติพี่น้อง ผู้ปฏิบัติธรรมทุกท่าน โปรดใส่
ใจในการปฏิบัติพระกรรมฐาน เป็นบุญเขตอันสำคัญด้วย ทาน ศีล และภาวนา ทานสู้
ศีลไม่ได้ เพราะเราบริจาคทานเหมือนไปเรือต่อ เรือพาย แต่หากว่ามีศีลด้วย เหมือน

สินค้า เราไปรถไว้ขึ้นหน่อย ถ้าเรามีภาวนาแล้ว เหมือนสินค้าที่เราบรรทุกเครื่องบิน
ด่วนจี๋ ทันทีถึงพระนิพพานโดยพลัน.....